

[Aksel Larsen.]

det for at få forøget købekraft. Det var derfor, de stillede deres krav, det var derfor, de afviste mæglingforslaget, idet de mente, at dette forslag ikke gav dem så meget forhøjede lønninger, at disse i væsentlig grad ville forbedre deres købekraft, forbedre deres leveforhold.

Det er både karakteristisk og hårrejsende, at man nu efter regeringens indgreb mod arbejderne kommer her og siger: da der er gennemført visse ret beskedne lønforhøjelser, må vi sandelig sørge for, at der bliver givet fri bane for pris- og avancestigninger, så at arbejderne ikke på nogen måde bliver bedre stillet, end de var før. Vi takker for den åbne bekendelse, selvom den kom sent; så ved arbejderne i hvert fald, hvor de har det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og hans ligesindede.

Jeg er af den mening, at foranstaltninger mod urimelige priser og avancer er nødvendige. Det er de ikke, mener det ærede medlem hr. Weikop. Det ærede medlem siger: der foreligger intet om, at erhvervsdrivende vil udnytte situationen på urimelig eller utiltalende måde. Nå, så det foreligger der ikke! Det ærede medlem hr. Weikop kan umuligt være uvidende om, at under issituationen var der et par storkapitalistiske brændselsfirmaer i Aalborg, der benyttede isvanskelighederne som påskud til at sætte koksprisen i vejret med 1 kr. 50 øre pr. hl, også på de store beholdninger, de havde liggende, som var købt til gammel pris, og hvis pris ikke på nogen måde var påvirket af isvanskelighederne.

Det ærede medlem hr. Weikop kan ikke være ukendt med, at arbejderne ved de pågældende firmaer, støttet af hele Aalborgs befolkning, strejkede mod firmaerne i harme over disse urimelige prisforhøjelser. Det ærede medlem kan ikke være ukendt med, at hans eget partis presse — eller den presse, der taler hans partis sag — under denne strejke kun beskæftigede sig med at skælde ud over de strejkende arbejdere ved kulfirmaerne og anklage dem for at ville for-

hindre befolkningen i Aalborg i at få noget at putte i kakkelovnen, men aldeles ikke var forarget over den gemene udnyttelse af situationen, de pågældende firmaer præsterede. Jeg tror heller ikke, det ærede medlem hr. Weikop kan være uvidende om, at strejken endte med, at disse firmaer dels som følge af strejken, dels som følge af det tryk, de kom under fra den offentlige mening i byen, blev nødt til igen at sætte deres kokspriser ned.

Hvis det ærede medlem vil have eksempler, kan jeg komme med en del flere, men jeg synes, dette eksempel tilstrækkeligt tydeligt beviser, at der virkelig findes folk, som ikke generer sig for på groveste måde at udnytte situationen. Derfor er det helt forkert at sige, at foranstaltninger er unødvendige. Jeg er bekendt med, at der i mandags, den 16. april, om morgenen var visse virksomheder her i landet, hvis præstationer i det væsentlige består i arbejdsydelser, altså reparationsvirksomheder og lignende, som med det samme 3-, 4- eller 5-doblede regningsprisen for en arbejdstime i forhold til den lønforhøjelse, de endnu ikke var begyndt at skulle udbetale til arbejderne. Jeg tror, at en 3-, 4- eller 5-dobling af den pris, man skrev på regningen i forhold til den arbejds løn, der faktisk er betalt, er en ublu udnyttelse af situationen, og jeg benytter lejligheden til at efterlyse besked fra den højtærede handelsminister, om den højtærede minister mener, at lovforslaget er sådan formuleret, at det vil kunne benyttes mod sådanne tilfælde. Der tales jo i lovforslaget om indseende med priser om, at virksomheder indenfor industri og håndværk samt handelsvirksomheder, herunder andelsforeninger, må ved salg af varer på hjemmemarkedet ikke forhøje de priser, der var gældende den 12. april; men en arbejdsydelse, f. eks. ved byggeri eller reparation, er jo ikke direkte salg af en vare, og jeg vil derfor gerne have at vide, om noget sådant kan være dækket af formuleringen i § 1.

Jeg vil iøvrigt sige, at som lovforslagene